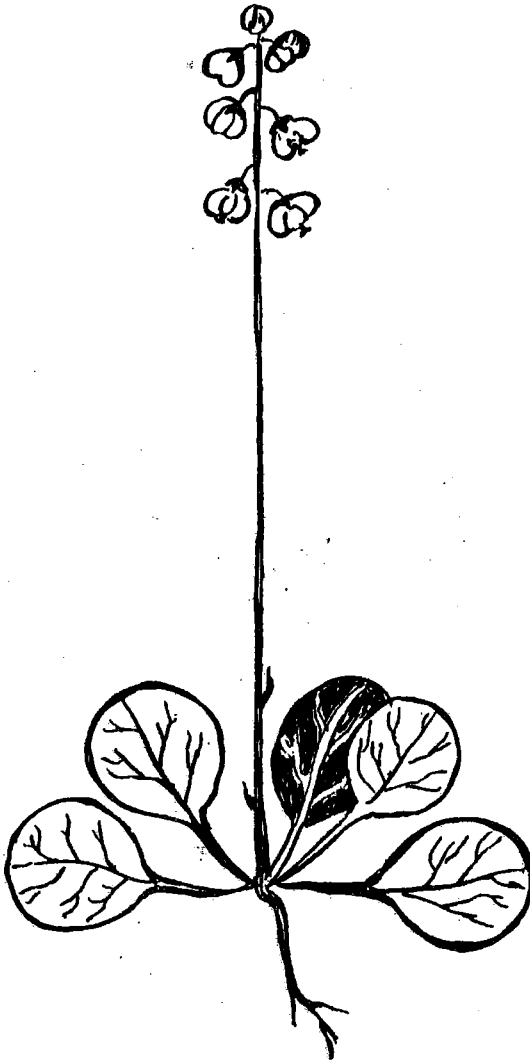

PARNASSIA

2/88

MEDLEMSBLAD FÖR FÖRENINGEN SMALANDS FLORA

PARNASSIA årg 1 nr 2 1988

Medlemsblad för Föreningen Smålands Flora

Styrelse

Ordförande	Allan Karlsson, Eksjö
Vice ordförande	Curt Mossberg, Växjö
Sekreterare	Brita Ekenfall, Nässjö
Kassör	Ingvar Christoffersson, Ljungby
Styrelseledam.	John Christoffersson, Ruda
	Birger Danielsson, Västervik
	Sven Davidsson, Kalmar
	Thomas Karlsson, Lund
	Barbro Otterstedt, Värnamo
	Göran Svensson, Lyckeby
	Göran Wendt, Växjö

Redaktör Brita Ekenfall, Ekefall, 57194 Nässjö

Prenumerationsavgift för icke inventerare 25:-

Föreningen Smålands Flora postgiro 66 29 27 - 3

Omslagsbild Klockpyrola (Pyrola media)

Antal upptagna rutor = 1380 Av 1432

[illegible]

Nu slutspurtar vi!

När John och jag 1978 lät Erik Genberg och Thomas Karlsson övertala oss att dra igång Projekt Smålands Flora tyckte säkert många att vi bättre än vanligt förtjänade beteckningen "de galna bröderna". Jag erkänner nu gärna att vi inte riktigt förstod, hur mycket arbete projektet innebar.

Göran Wendts karta över inventeringsläget visar dock att vår galenskap är på väg att avsätta ett lyckat resultat. Vi har emellertid haft tur med oss och har ingalunda klarat oss av egen kraft. Thomas stannade inte hemma i Lund för att invänta manuskriptet till en ny landskapsflora utan engagerade sig genast i inventeringsarbetet, medverkan i meddelandeserien m m. Efter några år kom han med i projektledningen. Smålands Flora-projektet fick därmed den knytning till de vetenskapliga institutionerna, som det så väl behövde. Det har bemötts med stor välvilja och bl a backats upp vad gäller herbariegranskning och litteraturgenomgångar.

Göran Wendts stora kunskaper på dataområdet och hans intresse för Smålands Flora har möjliggjort att insamlat material snabbt kunnat bearbetas. I meddelande 41 har ni fått ett prov på hur utbreddningskartorna växer fram efter hand som materialet kommer in. Göran har arbetat tillsammans med Thomas, Jan-Erik Hederås, Lennart Stenberg, Birger Danielsson och många andra men det är ändå han som från början tillverkat dataprogrammen, som gör hela verksamheten möjlig.

Systemet med distriktsledare har fungerat bra. Distriktsledarna har inte enbart organiserat arbetena inom sina distrikt utan också anordnat kurser, planerat inventeringsveckor och liknande aktiviteter. De och Allan Karlsson, vår ordförande och chaufför, har stått för mycket av det jobb som känns tungt men inte alltid syns.

Allra mest glädjande tycker jag ändå det är att så många av er ställt upp som inventerare, att så många snabbt blivit duktiga botanister och att en så fin gemenskap vuxit fram under årens lopp. Jag har en bestämd känsla av att den gemen-

skapen kommer att bestå och att Allan får fortsätta att bussa oss och Brita redigera Parnassia även när Smålands Flora kommit ut.

Inventeringsarbetet är dock inte klart, och nu skall vi göra en riktigt bra slutspurt. Det finns ännu ett antal spridda rutor, som inte är upptagna, och för att bli klara under 1989 krävs att de besätts av vana inventerare. Vi måste vidare under nästa år ordna inventeringsläger i Södra Vätterbygden för att få utökade kunskaper och aktuella uppgifter från detta område.

Görans karta i detta nummer kan också lätt göra oss överoptimistiska. Alla upptagna rutor är inte färdiga och i själva verket varierar det redovisade artantalet mellan rutorna alldeles för mycket. De som känner med sig att de inte funnit allt som de kan finna, måste tidigt nästa vår ta sig i kragen och göra jobbet klart. 1989 är ju sista inventeringsåret. Att ha denna målsättning är alldeles särskilt viktigt för dem som i likhet med mig har många rutor. Inte bara jag bör emellertid använda vintern till självvrannsak och planering av den verksamhet, som måste slå ut samtidigt med de första vårblommorna!

Var sedan inte oroliga för att be om hjälp, om ni behöver, Många inventerare trivs med att åka omkring, se olika trakter och dela erfarenhet med andra. Rutgrannar bör också ta kontakt med varandra. Fyra ögon ser bra mycket mer än två.

Nu när hösten kommit är inventeringsmöjligheterna inte helt uttömda. Många åker- och trädgårdsogräs blommar tills snön kommer, och i skogen går det ibland lättare att finna lummer, pyrolaarter, knärot, tallört m m, när höga örter vissnat och blåbären tappat sina blad. Glöm inte heller att studera de växter, som höstvindarna för i land vid sjöstränderna.

Det är viktigt att rapporteringen av rutor kommer igång under hösten. Skicka alltså sommarens resultat snarast och skjut inte upp! - Ha det bra i aftonlampans sken!

Ingvar Christoffersson

Vid Brantahallar

Molnen vandra och vandra
på himmelens blå oceaner...

Det är den 14 augusti denna den vackraste och varmaste av somrar. Sällan en regndag men nattregn som ger en outtröttlig blomning. Inez Levin och jag har träffats för en dag i hennes knivingarydsruta. Nu är vi på väg mot Brantahallar, ett litet höjdparti alldeles intill Alsterån någon mil nordost om Alsterbro i Kalmar län.

Det känns alltid spännande att komma till en ny ruta. Inez har varit här förut, för länge sen, och hon minns hur vacker hon tyckte platsen var. Hoppas John tycker likadant... Självt har jag bara sett platsen på kartan, och för mej är detta det mest spännande: att få se den enda platsen med riktigt branta stränder mot Alsterån. Så är vi då framme. Tallskogen når nästan fram till branten, som är 6-7 meter hög, längre bort lite högre. Hyllan mellan skogen och branten är ungefär lika bred.

Här är vackert och vilt: klippavsatsen, branten, lummigheten vid ån, det svarta vattnet. Vi plockar fram fältlistor och pennor och börjar fylla i. Bergven, ja det kunde man ju vänta, och vilka mängder av backdunört. Stenbräken och minsann svartbräken. Här står gråfingerört i skogsbrynet och småfingerört bland den, det var roligt. Ser man på, sandviol, så praktfull och så här sent, med mycket större blad än i våras naturligtvis, men omisskännlig med nästan helbräddade, småludna blad. Det blir ett vackert belägg från platsen. Vårvickern har också levt upp igen efter allt regnande.

Massor av en späd, nästan vissnen ört. Kapslarna är klotrunda. Vildlin? Ja, här blommar den också, den hade vi minst av allt väntat att finna här. Ett belägg igen.

Här står faktiskt en bergek nedanför branten och sträcker sina grenar emot oss på berghyllan. Frukterna är utvecklade,

det är inte ofta man ser den med frukt och kan vara säker på att det inte är den allestädes närvarande korsningen. Och så krypnarv, vad gör den här? Hällebräken, mängder av frodiga exemplar. Harmynta, spenslig ullört, här finns visst det mesta. Bergjohannesört! Axveronika! Kungsmynta! Och ärtstarr, ska den inte växa på sjöstränder och i kärr? Backsmultron. Bergbräsa.

Bara ett par hundra meters vandring längs den smala hyllan, och så gott som alla traktens hållmarksväxter samlade. En sån lokal har vi ingen annanstans, inte ens i Moreravinen branter. Mer instruktivt kan det inte bli. Men varför växer här arter, som annars aldrig visar sej i sådana här miljöer? Krypnarv är ett ogräs i trädgårdar och omörd mark, vildlin hör till de gamla slåtterängarna, gärna fuktiga. Båda kan för all del gå upp på torrbackar och åsar. Och ärtstarren? I tallskogen samlas förstås en hel del vatten upp. Det rinner längs bergsytan under det tunna jordtäcket fram mot branten och ger trots allt dessa växter tillräckligt med fuktighet. Javisst, så måste det ju vara.

Var det så här vildlin och krypnarv växte en gång, innan människan tog marken i besittning och öppnade landskapet? Har krypnarven vandrat ner från åsar och berghyllor, liksom vildlinet, som naturligtvis oftast tagit sej in från sina översilningsängar? Nu när vi försöker rädda vildlin och andra ängsväxter genom NOLA-projekt och annat kan sådant vara något att fundera på.

Vi tar oss ner till ån, kliver bland murgröna. Gott om lundskafting. Vid ån växer vackra safsabestånd. I branten växer hönsarv, en rolig, rundbladig och raggig form, som jag tidigare samlat i Moreravinen. Vi går tillbaka samma väg.

Uppåt söker sig blicken, följer den väldiga resan. Detta är sommarens himmel i fria och öppna år.

Vi sätter oss ner och kontrollerar artlistan. Inte gaffelbräken, men annars finns här allt som kan växa här, plus lite annat.

Så du är inte besviken då, säger Inez. Nej, Inez, jag är inte besviken. Det här är en nyckellokal, som vi måste vara rädda om. Nu ska den ritas in i riksobjektet "Algunnen och del av Alsterån". Så måste den rapporteras som värdefull flor-lokal. Hit ska jag tillbaka och titta mer på växtsamhällena, men det får bli efter 1989, som är den sista inventerings-sommaren. Sedan ska floran skrivas, och den kommer att hjälpa alla intresserade att hitta hit och till många andra platser med rik flora. Men Brantahallar blir en av de bästa.

Stannar till i älmeshultsrutan på hemvägen, antecknar tills kvällsrodnaden börjar fylla himlen i väster, de sista strå-larna

... följer aftonens skyar
en efter en och förgår.

John Christoffersson

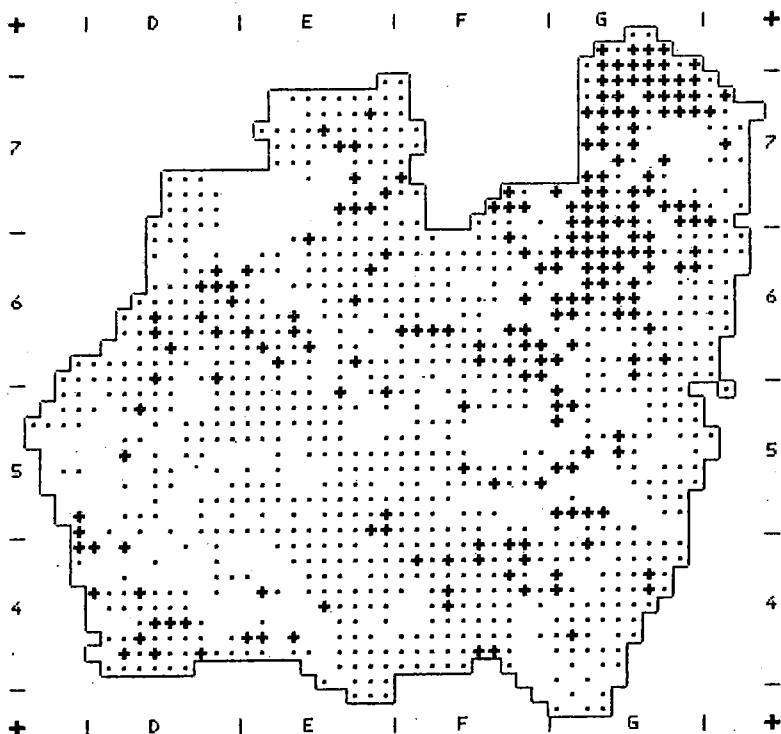
KÄRRKNIPROT NÄRA EKSJÖ

I ett kärr vid Broarp ca 8 km SV Eksjö har ett fynd av kärrknipp-ro gjorts. Kärrknipproten växer på en öppen gräsbevuxen yta ca 30 x 50 m och förekommer över nästan hela området.

I kärret växer bl a följande arter: kärrbräken, gräsull, tagel-säv, loppstarr, tagelstarr, ängsstarr, slätterblomma, kärrspira och tätört. Strax V om kärret i en fuktig granskog växer bl a skärmstarr, tvåblad, spindelblomster och ögonpyrola.

För dem som är intresserade av mossor så växer bl a följande arter i kärret: stor skedmossa, guldspärrmossa, källklomossa, praktkrokmossa, kalklungmossa, komossa, gyllenmossa och i granskogen dunmossa.

Jonny Wilhelmsson

KLOCKPYROLAN Pyrola media

är omslagsbild på detta häfte av Parnassia, och här ovan syns vår nuvarande kunskap om dess utbredning i Småland. 1018 av totalt 1432 rutor är redovisade och klockpyrolan är funnen i 219 av dem (22%). Skulle man ta Småland som helhet får den alltså sägas vara en sällsynt växt, men det finns stora lokala skillnader. I norra Kalmar läns inland är den tämligen allmän, medan den tycks saknas eller vara mycket sällsynt längs hela kusten. Den har också en stor lucka i sydvästra Smålands centrala delar, men mot gränserna till Halland och Skåne kommer den igen. Dessa skillnader är säkert verkliga, men dessutom tror vi att klockpyrolan kan vara förbisedd. Det är delvis därför den har kommit på omslaget.

Biotoper

Även när det gäller förekomstsättet verkar det finnas olikheter inom landskapet. I södra Småland har jag bara sett den i gammal hagmark, övergiven ängsmark, på tidigare slagna åkerkanter och någon gång, sekundärt, på stigar. Den verkar alltså helt tillhöra inägorna i det gamla kulturlandskapet här nere. I nordöstra Småland tycks det vara annorlunda. Där kan den även växa i ren mossrik granskog. På det viset har jag sett den så långt söderut som i Kråksmåla, till och med tillsammans med grönpyrola, en ren barrskogsväxt.

Klockpyrolan verkar kräva mycket ljus för att blomma, och den tycks vara mer fordrande i det avseendet än andra pyrolor. När den växer i slyskog blir det bara bladrossetter eller kanske någon enstaka blomställning. Rikt blommande bestånd har jag bara sett ett par gånger, på solöppen gräsmark respektive åkerkant som liehävdat intill nyligen.

Kännetecken i blom

När klockpyrolan vill blomma är den lätt att känna igen, men det finns ändå anledning att påpeka hur man skiljer den från klot- och vitpyrola, de båda arter som den mest liknar.

Klotpyrolan har ett kort stift (1--2 mm) medan klockpyrolans stift är 3--6 mm. Detta utesluter alla förväxlingar. Hos klotpyrola är blomman nästan sluten och 5--7 mm bred, hos klockpyrola är den halvöppen och 1 cm bred eller mer.

Vitpyrola är svårare att skilja säkert från klockpyrola. Stiftet är ungefär lika långa, men hos vitpyrola är det kraftigare böjt än hos klockpyrola. I lida flora står att klockpyrola har rakt stift, men det är faktiskt ofta en aning böjt. Detta har säkert lett till att blommande klockpyrolor ibland har blivit felbestända till vitpyrola. Om du tror att du har råkat ut för detta så kolla upp fyndet! Klock- och vitpyrola har mycket intressanta utbredningar och vi måste försöka hålla kartorna felfria.

Blommorna är vidöppna hos vitpyrola så att stiftet syns mycket tydligt. Hos klockpyrola är de halvöppna och innesluter större delen av stiftet. Blomklasen är lång, gles och mångblommig (ofta fler än 10 blommor) hos vitpyrola, men hos klockpyrola är den kort, kompakt och fåblommig (ofta färre än 10 blommor); det kommer fram bra på Britas omslagsteckning.

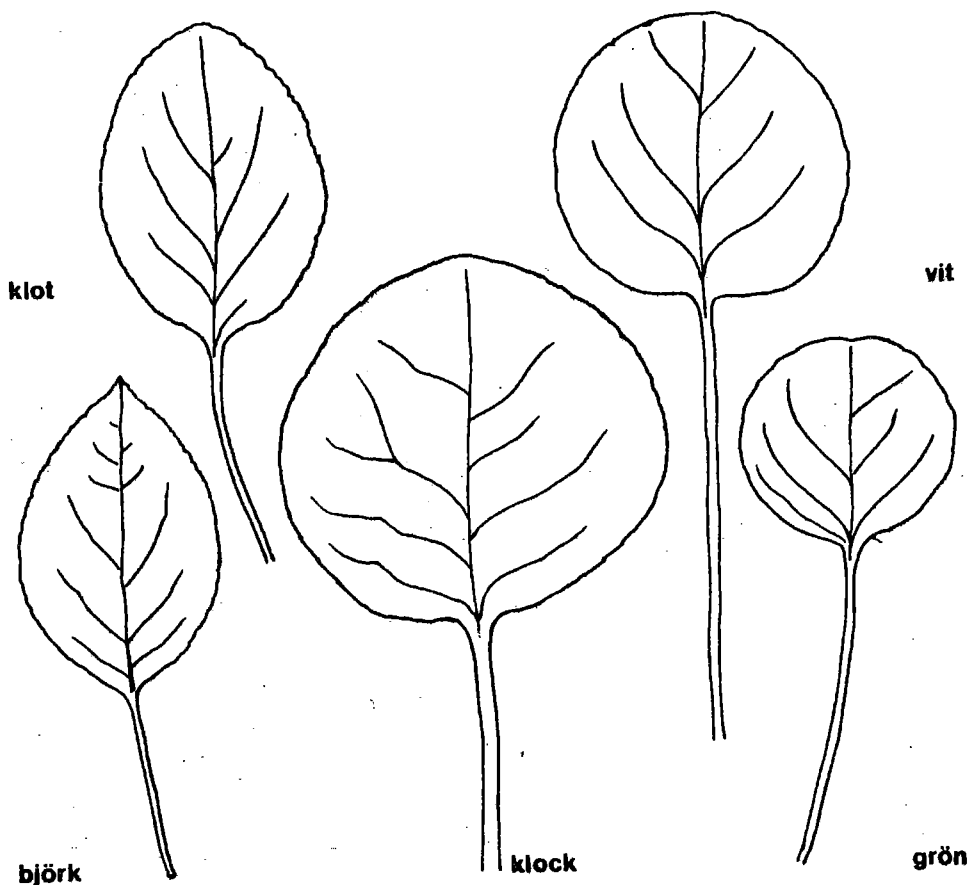
Pyrola på blad

När det gäller bladskillnader vill jag passa på att kommentera även björk- och grönpyrola. Alla arter går att känna igen säkert på blad, men det kräver erfarenhet. Ta därför det som följer som tips för självstudier. Enstaka blad och plantor kan avvika men ser man på hela bestånd går de alltid att identifiera med säkerhet. I naturen har man god hjälp av bladens färg och glans.

Björkpyrola först har avlånga blad som är tillspetsade i båda ändar. Bladkanten är naggad. Det är bara klotpyrola som kan likna: klock-, grön- och vitpyrola har rundare och ej så tydligt naggade blad. Normalt är de inte så spetsiga hos klotpyrola heller. Vid tvekan kan man se på de fjäll som sitter bland bladen: de är i regel bara 3--5 mm långa hos björkpyrola. Ser man upp till cm-långa fjäll är det inte den. Bladen är blanka och ljus gröna hos björkpyrola, matta och rent gröna hos klotpyrola.

Grönpyrola är också rätt lätt: den har mindre, tjockare och mörkare gröna blad än alla andra pyrolor. Bladskriften är i regel helt eller delvis rödbruna hos grönpyrola, medan de är gröna hos andra pyrolaarter. Biotopen är också typisk: torr eller frisk barrskog. Där kan även andra pyrolor växa, men grönpyrolan förekommer inte i anslutning till kärrsvackor eller i hagmark.

De tre andra arterna redovisar jag i en tabell, som delvis inspirerats av en artikel av Anders Delin i Växter i Hälsingland och Gästrikland 1988: 1. Vi har fäst oss vid lite olika saker. Ska jag poängtera något blir det fjällen som sitter bland bladen. Hos vitpyrola är de helt annorlunda än hos de andra arterna. Den skillnaden tycks inte ha observerats tidigare.

Bilden visar typiskt utvecklade blad i naturlig storlek.

Karaktär	Klotpyrola	Klockpyrola	Vitpyrola
Storlek	Medelstor	Stor	Medelstor
Form	Avlång	Cirkelrund	Avlång eller cirkelrund
Kant	Tydligt naggad, tänder välvda	Nästan helbräddad, tänder plana	Nästan helbräddad, tänder plana
Glans	Matt	Halvmatt	Blank
Skaft	Medellångt, smalt	Kort, brett	Långt, smalt
Fjäll	Smala, platta, ej stjälfkolfattande, länge gröna	Smala, platta, ej stjälfkolfattande, länge gröna	Breda, välvda, halvt stjälfkolfattande, tidigt rödbruna

Ett intressant sandtag

När man arbetar med inventeringar inser man snart, att det finns ett otal variationer inom de olika huvudbiotoperna. Det gäller de naturliga lika väl som de kulturskapade och kulturpåverkade. Naturen har ju oändliga möjligheter att skifta ansikte även inom rätt begränsade ytor. Se där en av orsakerna till att inventeringsarbetet blir så fascinerande.

Själv har jag tagit för vana att uppsöka så många grus- och sandtag som möjligt, särskilt de gamla. De är alla olika, men vanligen rymmer de såväl torra som våta partier, ibland också vattenfyllda sänkor.

Söder om växjö tätort ligger Södresjön (eller Bergundasjön). Den är starkt auxotrofierad av årtiondens kloakvattenutsläpp. Detta innebär bla att där pålandsvind råder ytan sommartid täcks av en tjock grädda av blågröna alger, främst *Microcystis*-arter.

Strax väster om sjöns sydspets ligger ett äldre sand- och grustag. När jag första gången besökte detta, häpnade jag över mattorna av strandlummer. Jag har hittat arten ifråga på många liknande lokaler men aldrig i sådana mängder som här. På stränder har jag ytterst sällan sett den. Jag ansåg det naturligt att anteckna det mesta som växte där, det kan ju ha sitt intresse i framtiden. Listan kom att omfatta bl a 8 *Juncus*-arter: knapp-, veke-, tråd-, borst-, syl-, väg-, ryl- och myrtåg (*ssp. nodulosus*), grönstarr, rödsyra, rundsiles-hår, dyveronika och blåmunkar m fl. Göran Wendt hittade också hit en högsommardag och fann då små bestånd av dvärglin (*Radiola*). Vi gjorde senare sällskap dit och återfann lätt dvärglinet. Plötsligt böjde vi oss samtidigt ner över något som jag först tog för mycket små rödlånkar (*Peplis*), men vid närmare besiktning blev vi misstänksamma. Jag vill nu efteråt minnas att G W nämnde knutört som en möjlighet. När vi kommit hem var och en till sitt blev vi övertygade om att det verkligen var knutört (*Centunculus*). Ett ovanligt sandtag alltså. Glöm inte den typen av kulturmark! Själv har jag i ett annat grustag hittat slokstarr (*Carex Pseudocyperus*).

Just denna senaste sommar (1988) har jag funnit knutörten i ännu ett gammalt sandtag. Lokalen ligger nära nämnda sjös västra sida, strax söder om sundet mellan Norre- och Södrasjön. Gropen ifråga är upptagen i ett lokalt randdelta, som länge varit utsatt för skadegörelse av unga mc-förare. För några år sedan fanns där en grop med bl a just rödlånke, men den är nu borta liksom den stora kolonin av backsvalor. och den ovan beskrivna gropens flora kommer också att successivt utarmas p g a att tall (och smörsopp) vandrar in.

Båda de här nämnda knutörtslokalerna ligger på samma inventeringsruta - Växjö S0, E3 (Bergunda) - varför de ger bara en prick i vår kommande flöra.

Det kan tilläggas, att jag vid Södrasjöns sydvästra sida gjort ännu ett intressant fynd - knutig pilört (*Polygonum lapathifolium*). Arten har kontrollbestämts av Stefan Ekman.

Curt Mossberg

Floran i Hornsö-trakten

I början av september var ett gäng botanister samlade till inventeringshelg i Hornsö. De flesta kom från västra Småland, och det blev därför för många en glad överraskning att möta den rika och annorlunda floran här i sydost. Den här artikeln är ett försök att kortfattat beskriva denna. Alla de uppräknade arterna hittades väl inte under de båda dagarna, men samtliga förekommer i trakten, d v s inom några få kvadratmil i gränstrakterna mellan Högsby, Nybro, Kalmar och Möns-
terås kommuner och med tyngdpunkten strax sydväst om Hornsö.

Genom området flyter Alsterån, en orörd och vacker flod, där lugnvatten växlar med forsande avsnitt. I grundvattnen och längs stränderna frodas en färgrik flora med hampflockel, sjöranunkel, kransmynta, äkta förgätmigej och strandviol som karaktärsarter. Idegran finns på många håll, och safsa är inte ovanlig. På stränderna växer ofta mattor av lundskäfting.

Idyllen förstärks av de många lövträden av olika slag. Här finns strandskogar av klibbal och ask. Skogsek och bok kan också bilda tämligen oblandade skogar - här går kanske nordostgränsen för spontant uppkomna bokskogar i Europa -men oftare är de inslag i löv- eller blandskogarna. På det senare sättet förekommer också alm, lind, lönn och fågelbär. Rika skogar längre bort från ån kransar ofta byarna eller utgör "oaser" i den förhärskande barrskogen.

Bland lundväxterna är följande arter tämligen vanliga: hässlebrodd, lundslok, lundelm, ormbär, storrams, tandrot, vipp- och vårärt, underviol, lungört, stinksyska och myska. Sällsynta är däremot nästrot, trolldruva och gulsippa. Spenört påträffas längs vattendragen och i skogsbrynen.

En rad buskarter förekommer i lundar och andra lövskogar, och ännu fler kan man hitta i beteshagarna: alla våra fyra hagtorn, fyra rosor (harts-, ludd-, nypon- och stenros, den sistnämnda ganska sällsynt), berberis, måbär, slån och skogstry. Som både fysiskt och psykiskt påfrestande brukar björnbärsarterna upplevas. Under inventeringen fann vi blåhallon och sex "äkta" arter: skogs-, söt-, sur-, spir-, rasp- och krypbjörnbär!

Hagmarkerna är sällan belägna i de rikare miljöerna, men den långvariga beteshävd och öppenheten gör dem ändå mycket artrika. Sådana växter som bergmynta, lundkovall, höskallra, stor blåklocka och ständs hittar man oftast här. Har man tur kan man träffa på backsmörblomma, småborre, luktsmåborre och vingvial. Den mest intressanta arten är nog ändå den sträva nejlikroten, som i hela världen nästan bara växer i Kalmar län - och på några berg i norra Spanien!

Ännu artrikare är torrbackarna. Backnejlika, knölsmörblomma, solvända och bockrot är ju inte så vanliga västerut, men här förekommer de i överflöd. Arter som får det att kännas lite extra för en botanist som kommer västerifrån är flentimotej, pigg- och snårstarr, back- och sandlök, spindelört, sandnarv, rockentrav, backsmultron, grå- och småfingerört, backklöver, vårvicker och spåtistel.

På hällmarkerna växer bergven, lövbinda, vårspärgel, sparv-vicker, glans- och duvnäva, harmynta och spenslig ullört.

De gamla bymiljöerna, som här som på andra håll hotas av lands-bygdens pågående nedläggning, har sina egna växter. Skogslök, hjärtstilla, lungrot och malört fann förr sin användning i medicin och folkhushåll och dröjer ännu kvar. På gödselhögarna brukar svenskmållan stå frodig, och där hittar man ibland blå- och rödmålla, medan fiskmållan trängs i prydnadsrabatter och köksträdgårdsländ med skär kattost, rävtörel och luddveronica. Andra byogräs är löktrav, vägsenap, här- och rödkörvel, vildpersilja, nässelsnärja, plisterarter, krustistel och tre sorters kardborrar. Kål- och svinmålke är inte ovanliga, och kalmälken finner man i skogsbyarna oftare än ämkermålke.

I välganter och på mer eller mindre störd mark kan stor ängs-syra, knytling, vallkrassing, sandvita samt grön- och kvastfibbla påträffas.

Naturligtvis utgörs ändå större delen av arealen av barrskogar. Dessa har mycket oftare än västerut undslupit de mest förödande ingreppen från det moderna skogsbruket, t ex hänsynslös markberedning och utdikning. Den sk utvecklingen har inte gått lika rasande fort i dessa trakter som på de flesta andra håll (de många hagmarkerna är ju ett annat bevis på detta). De glesa och ljusa, av stora block uppfyllda tallskogarna i dessa trakter har inte mycket gemensamt med granplantagerna i Väst-småland, och fast de vid första ögonkastet kan förefalla fattiga har de likväl en hel del att erbjuda. Den buskformiga korsningen mellan berg- och skogsek är mycket vanlig. Murgröna kan växa här lika väl som i de rikare skogarna, linnéan kan fläckvis vara talrik, svensk häggmispel täcker ibland stora ytor, och inte alltför osannolika fynd är vidare skogs- och purpurknipprot, sötvedel, skogsvicker och ryl.

I de blöta fattigmaderna finner man inte mycket - brunven och trädstarr brukar dominera. Sjöarna är inte många men sär-egna genom sin "hällkarsform" med breda översvämningsbälten. Inom en helt smal zon hittar man ibland dysäv, strandlummer och småsilesår tillsammans och omedelbart ovanför växer då och då en ännu smalare rand av sjötåtel.

Några av våra inventerare kunde glädja sig över att hitta typiskt västliga arter så här långt österut: sandkrassing, sumpnycklar och klockljung. Att också gårdsskräppa och myrtåg är så sällsynta förvånade många. Och kråkbär var det ingen av grupperna som träffade på.

Till sist en kort lista över särskilt anmärkningsvärda arter, som hittades under de två dagarna jämte numret på rutan:

mörk snårstarr	SV C5
sumpnycklar	SV B5, SV C4
kermesbär	SO C1 (första fynd i Småland)
nattglim	SV B5
svedjenäva	SV C5
vit kattost	SO D2
knutört	SO C1
klockljung	SV B5, SV C4
ljungögontröst	SV A1
granspira	SO C1
skogsklocka	SO C1

I slutet av maj samlas förhoppningsvis samma grupper i samma rutor för att studera försommarfloran. I texten ovan har jag med avsikt undvikit att nämna flertalet av de tidiga arterna. Men drivor av blommande slån och gullvivor och all traktens övriga ljuvlighet kommer att möta er, kära inventerare! Nog ska det bli spännande att återigen få träffas i Hornsögården!

John Christoffersson

FINA FYND 1988

Pärnbräken Etablerad vid Alsterån, Fröseke. Troligen första fyndet i Småland av denna trädgårdsart. Lennart Persson

Kambräken Skogsstig 1 km V om Orrakullen, Malmbäck.
Margareta Edqvist

Kupandmat Liten vattengrop i villaträdgård, Fröseke.
Lennart Stenberg

Stor andmat Göl N om Hagasjön, N Sandsjö. Torsten Karlsson

Vippstarr Bredestadsån vid kyrkan och nedströms denna.
Allan Ganestål

Dytåg Mossehölja 1 km N om Reftete. Lennart Persson

Kärrknipprot Kärr 250 m S om Broarp, 1 mil Ö om Nässjö.
Jonny Wilhelmsson

Myggblomster 15-tal. Kärr 150 m V om Långarum, Nässjö.
Inger Bergqvist.
Ingatorp. Jörgen Andersson
Gungflyn vid S änden av Gravsjön. Allan Ganestål

Bovete Ogräs i potatis- och jordgubbsland, Ravelsbygd,
Flérohopp. Ninni Thörn
1 ex på småstugetomt, Kirsaberget, Barnarp. Lennart Stenberg

Kermesbär Spontant inkommen i trädgård Gröndal, Ryssby.
Troligen första fyndet i Småland. Lennart Persson & Stenberg

Strandranunkel Försjöns NV ände. Kjell Rönning

Mellansmörblomma Rummaåns kant, 6 km S om Forserum.
Inger Bergqvist

Backsmörblomma As N om Blomfors, 3 km S om Svenarum
Margareta Edqvist

Korndädra Trädgårdsland, Fagerhult. Jörgen Andersson

Lundbräsm Stalpets ravin, Aneby. Kjell Rönning

Sötbjörnbär Hagmark 100 m Ö om Signesbo, 7 km SV om
Vireda. Inger Bergqvist

Värfingerört Vägkant nära Rummaån samt vägkanter SO om Söndrap och N om Malmbäck. Inger Bergqvist

Hjuldaggkäpa Insådd vall, Femsjö. Barbro Otterstedt

Backvicker Vägkant S om Yxenhaga, Svenarum. Margareta Edqvist

Alaskadunört Ödetomt, Målerås. Lennart Stenberg

Ödört 200 m Ö om Frinnaryds station. Henry Sjöstrand
Bosyska Gårdsplan, Asmundsryd, Kristvalla. Lennart Persson

Stortimjan Spridd i gräsmatta, Månsarp. Lennart Stenberg

Gråmynta Skräpmark vid Aneby Skrotfirma. Kjell Rönning

Glansveronika Trädgårdsland 4 km V om Alsterfors.
Lennart Stenberg

Ljungögontröst Vägren, Sevdabo, Angerdshestra. Erik Fagerlund.

Mittsträng i grüsväg, Målerås. Lennart Stenberg

Sydbläddra Kullabogöl, Hylletofta. Margareta Edqvist

Gulkämpar Vägkant E 4:an 8 km N om Byarum. Lennart Stenberg

Dvärgmåra Bland vass i Höregölen, Nässjö. Inger Bergqvist

Krissla Akant vid Emån, Fliseryd. Jörgen Andersson

Nickskära Damm vid S Jularp och Hyllingens kant.
Kjell Rönning

Klasefibbla 25-tal. Hagmark, betad, N änden av Älmeshultasjön, Smålands Anneberg. Inger Bergqvist

Bidrag av alla slag till PARNASSIA nr 1/89
är välkomna till redaktionen senast 31 mars 1989

Berätta om intressanta fynd, fina lokaler,
förslag till gemensamma exkursioner, rita
blommor och blad och säg Din åsikt om det
som vi jobbar med m m.

Adress: PARNASSIA c/o Brita Ekenfall
Ekefall
571 94 Nässjö

tel 0380/ 138 72

Innehåll

sid	1	Göran Wendt: Inventeringsläget sept-88
	2	Ingvar Christoffersson; Nu slutspurtar vi!
	4	John Christoffersson; Vid Brantahallar
	6	Jonny Wilhelmsson: Kärrknipprot nära Eksjö
	7	Thomas Karlsson: Klockpyrolan
	10	Curt Mossberg: Ett intressant sandtag
	11	John Christoffersson: Floran i Hornsö-trakten
	14	Fina fynd 1988